

Büki Regina

Éjszakai csodák

Éjszaka születnek a legjobb dolgok. Így gondolta a csöpp kislány is, akit a történet során fogunk követni. Úgy hitte, hogy egy dolog csak az adott pillanatban tud megszületni. Egy mese sem lesz ugyanolyan, ha két nappal később írjuk meg. Éppen ezért kötelességemnek érzem, hogy leírjam, ez a történet 2021. november 21-én született egészen éjfélről kezdve napfelkeltéig. Most már belekezdhetünk a történetbe.

Egyszer, régen, valamikor az idő kerekén élt egy kislány. Ez a kislány élete 5. karácsonyán talált egy kis csomagot a karácsonyfa alatt, amire szép cikornyás betűkkel ez volt ráírva: valaminek a kezdete. Amikor belekukkantott a csomagba, apró fenyőmagokat talált a mélyén. Csöpp ujjával megfogta az egyik kis magot, és egy ideig csak forgatta, nézegette. Majd felkapta kabátját, sálját és cipőjét és kiszaladt az udvarra. Rögtön nekilátott a magok elültetésének, és elhatározta, hogy jövő karácsonyra már az ő fáját fogják hozni az angyalok.

El is jött a következő karácsony. A fenyőfa az utóbbi egy évben nem nőtt sokat, novemberben még csak 3 centis volt. A kislány nagyon csalódott volt, hiszen megígérte magának, hogy idén már az általa nevelt fa lesz a család karácsonyfája. Nem volt más vágya, csak hogy ő is hozzátegyen valamit a karácsony varázsához, így a Szenteste előtti utolsó egy hónapban minden este kiment az udvarba, hogy apró fenyőjét biztassa a növekedésre. Ezt minden áldott éjjel megtette. Reménykedett benne, hogy az angyalok egyik éjszaka észreveszik őt, és létrehozzák a csodát. De a fenyőfa ugyanolyan kicsi maradt. Amikor eljött a 24-e egy óriási és pompás karácsonyfa állt a nappalijukban. Nagyon szomorú lett, hogy az angyalok nem hallották meg a kérését, és az ő fenyőfájából nem lehetett igazi karácsonyfa. Kicsit irigykedett is a szobában álló karácsonyfára, hiszen milyen igazságtalan, hogy a csöpp, védtelen fenyőfának kell kint állnia a hidegben és fagyban. Másnap reggel, amikor felkelt, első dolga volt, hogy leellenőrizze, fája még mindig jól van. Amikor kinézett a szobája ablakán, rögtön megpillantotta az ő kis karácsonyfáját. Igazán karácsonyfa volt, hiszen a jég, fagy és madarak úgy feldíszítették, hogy szebb volt a világ összes fájánál. Érezte, hogy mégis teljesült kívánsága. Az ő fájából tényleg karácsonyfa lett.

1 hónap múlva a nappaliban álló fenyőfa teljesen elszáradt. Eddig még sosem látott elszáradt karácsonyfát. A szülei még a túlevelek elszáradása előtt azt mondták, hogy az angyalok elvitték, hogy jövőre egy másik családot tegyen boldoggá. De idén túl gondtalanok voltak, így a kislány már tudta, hogy az összes eddigi karácsonyfájuk mind az enyészetbe ment az ünnepek után. Ez nagyon elszomorította és egyenként megsiratta mind a hat

karácsonyfájukat, ami eddig élete során helyet kapott házukban. Nincs is olyan jó dolguk – gondolta – csak addig voltak jók, amíg a nappalikat díszítette. És elhatározta, hogy az ő apró fája sosem lesz a szoba éke.

Ahogy a kisiú fenyőfája nőtt és nőtt egy idő után teljesen átvette a karácsonyfa szerepét. Már nem kellett a szüleinek kivágott fát venniük, ezentúl az angyalok biztosították őket a karácsonyfáról teljes pompájában. Minden évben más és más volt a fenyőfa. Egyik évben mókusok díszítették, másik évben pedig jégcsapok és kismadarak. De, ami a legcsodálatosabb volt, hogy a természet díszei mögé rejtőzött fenyő minden évben ugyanaz volt, sőt az ünnepek után sem kellett elmennie, egész évben ott álhatott a kertükben, emlékeztetve őket arra, hogy vannak dolgok, amik örökre szólnak.

